

अनपत्रप त्रि० नास्ति अपत्रपा अन्यहेतुका लज्जा यस्य ।
अन्यहेतुकलज्जाहीने ।

अनपभ्रंश पु० न अपभ्रंशः न०त० । अपभ्रंशभिन्ने
व्याकरणप्रतिपाद्यसंस्कारवति साधुशब्दे “अनभ्रंशता-
नादिर्यद्वाभ्युदयोन्वता । व्याक्रियाव्यञ्जनीया वा जातिः
कापीह साधुतेति” हरिः ।

अनपाकर्मन् न० अपाकर्म अपाकरणम् अभावार्थे न०त० ।
अपाकरणाभावे ऋणादेरशोधने ।

अनपायिन त्रि० न अप्रैति अप-इण-णिनि न०त० । नि-
श्चले स्थिरे “अनपायिनि संश्रयद्भु मे गजभग्ने इति” कुमा० ।

अनपाटत् त्रि० अपावर्त्तनमपाटत् अप+आ+टत-भावे क्तिप्
न०ब० । पुनराटत्तिशून्ये । “इत्या सृजानाह अनपाटद-
र्थमिति ऋ० ई,३,५, “अनपाटत् अपाटत् अपावर्त्तनम्
पुनरागमनं न भवतीति” भा० ।

अनपिहित त्रि० न अपिहितमावरणं भावे क्त तन्नास्ति
यस्य । आवरणशून्ये । “एष वानपिहितस्तस्यैव तदपिधानं
यच्छिखेति ब्रा० “अनपिहित आवरणशून्ये” इति रघु० ।

अनपेक्ष त्रि० न अपेक्षते अनुरुध्यते अच् न०त० । अपेक्षा-
शून्ये अननुरोधिनि । “उत्सृज्य प्रसदाभेतामनपेक्षो
यथासुखमिति” रामा० ।

अनपेत त्रि० न अपेतः वहिर्गतः अपगतो वा । अवहिर्गते
अपेतभिन्ने अनुगते । “धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते” इति पा०
“धर्मादनपेतम् धर्ममित्यादि” सि०कौ० ।

अनप्त त्रि० न आप्तः वेदे ष्ट० ह्रस्वः । आप्तभिन्ने । “अनप्त-
मसु दुष्टरमिति” ऋ० ८, १६, ३, “अनप्तं शत्रुभिरनाप्त-
मिति” भा० ।

अनप्तस् त्रि० नास्ति अप्तो रूपं यस्य । रूपहीने “जम्भाया
अनप्त इति” ऋ० २, ३, ६, “अनप्तः कर्महीना”
इति भाष्योक्तोः कर्महीने च ।

अनप्ता पु० (वन्द्रात्) “रविवर्जं द्वादशगैरनफेति” दीपिकोक्तेः
योगभेदे “सच्छीलं सुखान्वितं प्रभुं ख्यातियुक्तमन-
फायामिति” दीपिका ।

अनभिज्ञ त्रि० न अभिजानाति । अज्ञे ज्ञानशून्ये ।

अनभिधेय न० न अभिधेयः । अवाच्ये ।

अनभिभव पु० न अभिभवः अभावार्थे न०त० । अभिभवा-
भावे पराजयाभावे ।

अनभिभवनीय त्रि० न अभिभवनीयः । अपराजये ।

अनभिभूत त्रि० न अभिभूतः । अपराभूते ।

अनभिमत त्रि० न अभिमतः । असम्भते, विभते च ।

अनभिन्नातवर्ष त्रि० अभि+न्ना-तन् न अभिन्नातः
क्षीणोवर्षो यस्य । दीप्यमाने । “सो अपां नपादनभि-
न्नातवर्षे” इति ऋ० २, ३५, १३ अनभिन्नातवर्षः दीप्यमान
इति भा० । शिवा० अण् । आनभिन्नातः तदपत्ये पु० स्त्री ।

अनभिलाष पु० न अभिलाषः अभावे न०त० । अभिलाषा-
भावे । न०ब० । अभिलाषशून्ये त्रि० ।

अनभिव्यक्त त्रि० न अभिव्यक्तः न०त० । अपरिस्फुटे ।

अनभिग्रस्त त्रि० अभि+ग्रन्स-क्त न०त० । अनिन्दिते ।
“पराख्यानभिग्रस्ता दिव्या” इति ऋ० ६, ८८, ७, “अन-
भिग्रस्ता अनिन्दिता” इति भा० । परिवादाग्रस्ते च ।

अनभिग्रस्तप्र त्रि० अभिग्रस्तिं निन्दामर्हति अभिग्रस्यः
न०त० । अनिन्दनीये प्रशस्ये निरुक्तकारः ।

अनभिसंहित त्रि० न अभिसंहितः न०त० । अभि-
सम्भना फलोद्देशेन अद्यते “विमुक्तिदा येऽनभिसंहिते-
ष्विति” रचि० ।

अनभिहित त्रि० न अभिहितः । अतुक्ते प्रत्ययादिना
उक्तार्थभिन्ने “अनभिहिते इति पा० अस्य उपकादिगणे
पाठात् तत्कार्यम् । [वातसृगगमनामिति] का० ८० ।

अनभीष्ट त्रि० न अभीष्टः । अभीष्टभिन्ने “अनभीष्टदक्षिण-
अनभ्याटत्ति स्त्री न अभ्याटत्तिः अभ्यासः अभावार्थे न०
त० । अभ्यासाभावे । “मनागनभ्याटत्त्या वा कामं
चास्यत यः क्षमीति” माघः ।

अनभ्यासमित्य त्रि० न अभ्यासे निकटे इत्यः इण-कर्मणि
क्यप् सप्तम् । दूरतः परिहर्त्तव्ये सि० कौ० ।

अनमित त्रि० नास्ति अमितोऽस्य । शत्रुशून्ये “इन्द्रोयां चक्रे
आत्मने अनमितां शचीपतिरिति” अर्थ० १२, १,
ऋपभेदे पु० ।

अनमीव त्रि० अमीवः रोगः न०ब० । रोगहीने “अनमीवा
इषस्तरदिति” ऋ० ३, १६२, १४, अनमीवा “रोग-
वर्जितानि इषोऽज्जानीति” भा० “प्रदानमीवस्य शुश्रिय”
इति ता० ब्रा० । “अरोगोऽमीवस्तद्रहितस्येति” भा० ।

अनम्बर पु० नास्ति अम्बरं कच्छसहितं यस्य । बौद्धभेदेऽस्य सुक्त-
कच्छतया तथात्वम् दिग्म्बरशब्देऽस्य विवरणम् । नग्ने त्रि० ।

अनय पु० अयः शुभावहो विधित्तदन्त्यः न०त० । अशुभ-
दैवे । नयोद्यूते दक्षिणावर्त्तेन शाराणाभिष्टथान-
नयनं विरोधे न०त० । (दुगडीति) ख्याते द्यूतभेदे
शाराणा वामावर्त्तेनाभीष्टथाननयने पु० । नयोनीतिः